ΑΓΝΩΣΤΑ ΚΑΙ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ

Ο ΜΩΑΜΕΘ ΚΑΙ Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΤΟΥ

Ποιὸς ἦταν ὁ Μωάμεθ ἀπὸ μικρός ; Ἔμπορος καὶ ἀσκητής. Ἕνας Ἕλληνας καλόγηρος πεὶ τὸν εἰσαγάγει στὰ θρησκευτικὰ μυστήρια. Ἡ προῖκα μιᾶς χήρας. Ὅπου ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριὴλ κάνει θαύματα. Ὁ Μωάμεθ κινδυνεύει νὰ κομματιαστῆ ! Πῶς παρηγορήθηκε σὰν χήρεψε. Ἡ Ἱερουσαλὴμ ἡ πόλις ποὺ πρέπει νὰ προσκυνοῦν οἱ... Μουσουλμάνοι. Νέον εἶδος θρησκευτικῆς διδασκαλίας. Ὅπου δὲν πίπτει λόγος πίπτει.... γιαταγάνι. Τὶ λέγει ὁ Μωάμεθ γιὰ τὸν Χριστὸν καὶ γιὰ τὴν Παναγία. Ἡ τέσσερες τέλειες γυναῖκες στὸν κόσμο. Τὶ ἀξίζει μιὰ σταλαγματιὰ αἷμα ποὺ πέφτει στὸν πόλεμο. Πῶς δημιουργήθηκε καὶ θέριεψε ὁ Μουσουλμανισμός.

Ὅλοι, βέβαια, καὶ περισσότερο ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, γνωρίζουμε καλὰ τοὺς Μωαμεθανούς.

Πολὺ λίγοι ὅμως θὰ εἶνε ἐκεῖνοι ποὺ ξέρουν τὴν ἱστορία τοῦ Μωάμεθ, τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς θρησκείας τῶν Μουσουλμάνων καὶ αἰτίου τῆς μετατροπῆς τῆς ὄψεως καὶ τῆς διανοητικῆς καταστάσεως ἑνὸς μεγάλου μέρους τῆς γῆς. Γιατὶ ἂν δὲν ὑπῆρχεν ὁ Μωάμεθ δὲν θὰ ὑπῆρχε καὶ ἡ φανατικὴ θρησκεία τῶν Ὀθωμανῶν καὶ κατὰ συνέπειαν τόσες κατακτήσεις καὶ καταστροφὲς κόσμων ὁλοκλήρων καὶ πολιτισμῶν.

Ὁ Μωάμεθ ἦταν Ἄραψ καὶ ὄχι Τοῦρκος, ὡς νομίζουνε πολλοί, καὶ γεννήθηκε στὴ Μέκκα τῆς Ἀραβίας στὰ 471 μ. Χ. Σὰν πέθανε ὁ πατέρας του, δὲν τοῦ ἄφησε καὶ μεγάλη περιουσία καὶ γιὰ τοῦτο τὸν πῆρε ὑπὸ τὴν προσασία του ὁ θεῖος του Ἀββοῦ—Ταλίβ, ὁ ὁποῖος σὲ ἡλικία 12 ἐτῶν, τὸν ἔβαλε στὶς ἐμπορικές του ὑποθέσεις.

Στὸ ἐμπόριο ὁ Μωάμεθ γνωρίστηκε μὲ ἕναν Ἕλληνα καλόγηρο, ποὺ τὸν ἔλεγαν Γεώργιο καὶ αὐτὸς τὸν ἔμαθε τὰ τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας. Σὰν πέθανε ὅμως ὁ θεῖος του, ὁ Μωάμεθ, ἔζησε ἐντελῶς τυχοδιωκτικὴ ζωή, κ' ἔκαμε ἀκόμα καὶ τσοπάνος !

***

Σὲ ἡλικία 25 ἐτῶν παντρεύτηκε μιὰ πλουσία χήρα ποὺ τὴν ἔλεγαν Χαδιτζᾶ, κ' ἀπόχτησε πολλὰ παιδιά. Ἀπὸ αὐτὰ μόνον ἡ κόρη του Φατμὲ τοῦ ἄφησε ἀπογόνους.

Σὰν πῆρε τὴν προῖκα τῆς Χαδιτζᾶς ὁ Μωάμεθ, ξαναεπιδόθηκε στὸ ἐμπόριο, ὅπου ὅμως ἔχασε ὅλα τὰ χρήματά του καὶ ὅλην τὴν περιουσία του. Γι' αὐτὸ ἀπελπισμένος πειά, ἀποτραβήχτηκε ἀπὸ τὸν κόσμο κ' ἔζησε ἀρκετὸ χρονικὸ διάστημα σ' ἕνα σπήλαιο τοῦ ὄρους Χιρᾶ, ὅπου ἀφιερώθηκε σὲ θρησκευτικὲς μελέτες. Ἐκεῖ ἀναλογισθεὶς ὅτι ἡ θρησκεία ποὺ ὑπῆρχε μεταξὺ τῶν ὁμοφύλων του εἶχε κατατέσει, ἀποφάσισε νὰ ἱδρύση μιὰ νέα θρησκεία καὶ μὲ αὐτὴν νὰ καταλάβη τὴν ἀνώτατη πολιτικὴ ἐξουσία.

Διέδοσε λοιπὸν ὅτι ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ, παρουσιάστηκε καὶ τοῦ ἀποκάλυψε ὅλην τὴν ἀλήθεια καὶ τὸν διέταξε νὰ κηρύξη νέα θρησκεία στοὺς ὁμοεθνεῖς του. Ἔτσι, ἀφοῦ ἀπόχτησε καμμιὰ σαραντάριὰ ὀπαδούς, συγγενεῖς του ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἄρχισε νὰ διδάσκη τὴν νέα θρησκεία στὸν λαό. Ἀλλὰ τὸ πλῆθος ὄχι μόνον δὲν ἤθελε ν' ἀκούση τὰ νέα αὐτὰ κηρύγματα, ἀλλὰ πολλὲς φορὲς λίγο ἔλειψε νὰ τὸν σκοτώση. Καὶ σίγουρα θὰ τὸν ἔκανε κομμάτια ὁ λαός, ἐὰν δὲν ἐπρόφταν νὰ φύγη στὴ Μέκκα καὶ νὰ σωθῆ ἐκεῖ.

Στὰ 621 πέθανεν ἡ Χαδιτζᾶ καὶ ὁ Μωάμεθ πῆρε στὴ σειρὰ τόσες γυναῖκες, ὥστε μετὰ τὸν θάνατό του, ἄφησε 9 χῆρες !...

***

Στὴ Μέκκα ὑπῆρχε τότε ἕνα μεγάλο μαῦρο λιθάρι, τὸ ὁποῖο ἡ Ἀραβικὲς φυλές, πήγαιναν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου καὶ τὸ προσκυνοῦσαν. Τὸ λιθάρι αὐτὸ λέγεται «Κσαβᾶ» καὶ «Χατζὰρ» ποὺ σημαίνει λιθάρι κρεμασμένο.

Ὁ Μωάμεθ ἐπειδὴ εἶχε παρεξηγηθεῖ καὶ μισηθεῖ πολὺ στὴ Μέκκα ἀναγκάστηκε νὰ φύγη ἀπ' ἐκεῖ, καὶ νὰ καταφύγη μὲ μερικοὺς ὀπαδούς του στὴ Μεδίνα, κατὰ τὸν Ἰούλιον 622 μ. Χ.

Ἀλλὰ καὶ στὴν Μεδίνα ὁ Μωάμεθ ὀπέτυχε, καὶ τότε προσπάθησε νὰ προσηλυτίση μερικοὺς Ἰουδαίους. Γιὰ νὰ τὸ κατορθώση αὐτὸ παρέλαβε στὴ θρησκεία ποὺ δίδασκε καὶ διατάξεις ἀπὸ τὸν Μωσαϊκὸν Νόμο, ὅπως π.χ. τὴν περιτομή. Γιὰ νὰ βλάψη δὲ τὴν Μέκκαν ποὺ τὸν περιφρόνησε, καθώρισεν ἀντ' αὐτῆς, ὡς ἱερὰν πόλιν προσκυνήσεως τὴν Ἱερουσαλήμ.

Καὶ ἡ προσπάθειές του ὅμως αὐτὲς ἀπέτυχαν καὶ ὁ Μωάμεθ ἐμίσησε σφοδρῶς τοὺς Ἰουδαίους. Ἀνακάλεσε τότε τὴν πρώτη του ἀπόφαση, καὶ ὥρισε πάλιν ὡς ἱερὰν πόλιν προσκυνήσεως τὴν Μέκκα. Τότε ἄλλαξε καὶ σύστημα διδασκαλίας. Παράτησε τὸ μέσον τῆς διὰ κηρυγμάτων διδασκαλίας, ὡς ἄγονον, καὶ ἄρχισε νὰ μεταχειρίζεται ὡς μέσον προσηλυτισμοῦ τὸ σπαθί του, τὴ βία καὶ τὸν τρόμο. Μὲ τὸ μέσο αὐτὸ ἅρπαξε ἀπὸ δῶ κι' ἀπὸ κεῖ πολλὰ λάφυρα κι' ὅταν πειὰ ἔγινε πλούσιος ἀπὸ τὶς ἁρπαγές, ἐδωροδόκησε τοὺς ἄρχοντας τῆς Μέκκας καὶ τοὺς ἔπεισε νὰ τὸν προσκυνήσουν κι' αὐτοὶ κι' ὁ λαός.

Ἔτσι, ἀφοῦ μὲ τὸ μέσον αὐτό, ἀπόχτησε πολλοὺς ὀπαδούς, ἄρχισε νὰ ἐκστρατεύη κατὰ τῶν γειτόνων του ἡγεμόνων. Δημιούργησε ἔπειτα μιὰ ψευτοεπανάστασι στὴ Μέκκα... ἐναντίον του, καὶ βρῆκε ἀφορμὴ νὰ καταλάβη τὴν πόλι διὰ τῆς βίας. Μόλις τὴν κατέλαβε δὲν ἐπείραξε κανένα ἀπὸ τοὺς κατοίκους της. Τὴν ἐκήρυξε πόλιν ἱεράν, διετήρησε τὴν προσκύνησι τοῦ λίθου Κσαβᾶ, ἀλλὰ κατέστρεψε τὰ παλαιὰ εἴδωλα, ποὺ βρισκόντουσαν μέσα στὴν πόλι αὐτή.

Στὰ 532 ἀσθενήσας στὴ Μεδίνα, πέθανε ἐκεῖ, καὶ ἐτάφη μέσα στὸ σπίτι του.

Ἀπὸ τότε ὁ τόπος ἐκεῖνος χαρακτηρίστηκε ὡς ἱερὸς καὶ ὑπάνω ἀπὸ τὸν τάφο του χτίστηκε ἕνα μεγάλο τέμενος.

***

Τὸ «Κοράνιο» δὲν τὸ ἔγραψε ὁ ἴδιος ὁ Μωάμεθ, καθὼς πιστεύουνε πολλοί, ἀλλὰ οἱ ὀπαδοί του καὶ οἱ συγγενεῖς του. Δὲν εἶνε δὲ τίποτε ἄλλο παρὰ ἀποκαλύψεις τοῦ Μωάμεθ, λόγια του, γνῶμες, κρίσεις καὶ χαρακτηρισμοί του.

***

Ἡ Μωαμεθανικὴ θρησκεία σχηματίσθηκε ἀπὸ ὅλες τὶς τότε θρησκεῖες καὶ ἔχει ὡς βάσιν, τὴν παραδοχὴν ἑνὸς μόνον Θεοῦ καὶ ἑνὸς Προφήτου του, τοῦ Μωάμεθ.

— Ὁ Χριστός, λέγει ὁ Μωάμεθ, καὶ ὁ Μωϋσῆς εἶνε προφῆται καὶ διδάσκαλοι ἀτελεῖς, καὶ γιὰ τοῦτο ἐστάλη αὐτὸς ἀπὸ τὸν Θεό, γιὰ νὰ τοὺς συμπληρώση. Καὶ ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἰησοῦς, λέγει, χαιρόντουσαν γιατὶ ἔμελλε ν' ἀναφανῆ αὐτός, ὡς ὁ μέγιστος καὶ τελευταῖος τῶν ἀπεσταλμένων τοῦ Θεοῦ.

Τὸν Ἰησοῦν τὸν ἐγκωμιάζει, ἀλλὰ παραδέχεται καὶ τὴν μητέρα του τὴν Παναγία, ὡς Θεοτόκον, παραδέχεται ὅμως ὅτι σ' αὐτὸν τὸν κόσμο τέσσερες γυναῖκες φανῆκαν τέλειες, ἡ μητέρα τοῦ Ἰησοῦ Μαρία, ἡ ἀδελφὴ τοῦ Μωϋσέως Μαριάμ, ἡ σύζυγός του Χαδιτζᾶ καὶ ἡ θυγατέρα του Φατμέ.

Ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ποὺ ζοῦνε στὴ γῆ, μόνον ἐκείνους ποὺ πιστεύουν σ' ἕνα Θεό, Χριστιανούς, Ἰουδαίους καὶ Μωαμεθανούς, θεωρεῖ ὡς δυναμένους νὰ σωθοῦνε μετὰ θάνατον. Προσθέτει δὲ ὅτι : « ὁ μὴ δεχόμενος νὰ πιστεύη στὸν Ἰσλαμισμό, εἶνε πιὸ ἄθλιος καὶ ἀπὸ τὸ κτῆνος, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ»!

Γι' αὐτὸ συμβουλεύει ὅλους τοὺς ἀλλοδόξους νὰ προσέλθουν στὸν Ἰσλαμισμό, στοὺς δὲ Μουσουλμάνους συνιστᾶ νὰ ἀναγκάζουν, ἔστω καὶ διὰ τῆς βίας, τοὺς ἀπίστους νὰ προσέρχωνται στὴν πίστη τὴν ἀληθινή. Συνιστοῦσε ἐπίσης ὁ Μωάμεθ στοὺς ὀπαδούς του τὴν περιτομή, τὸν καθαρισμὸ τοῦ σώματος, τὴν προσευχὴ καὶ τὴ νηστεία, τὴν ἀποχὴ ἀπὸ κρέας χοιρινὸ καὶ ποτὰ οἰνοπνευματώδη.

***

Μετὰ θάνατον, ὑπόσχεται ὁ Μωάμεθ στοὺς πιστούς του, ἀπολαύσεις μᾶλλον ὑλικάς.

Παρορμᾶει τοὺς Μουσουλμάνους στὸν πόλεμο, λέγοντας :

— Τὸ σπαθὶ εἶνε τὸ κλειδὶ τοῦ οὐρανοῦ. Μιὰ σταλαγματιὰ αἷμα, ποὺ θὰ χυθῆ στὸν πόλεμο ὑπὲρ τοῦ Ἰσλάμ, ἰσοδυναμεῖ μὲ πολλῶν μηνῶν προσευχὲς καὶ νηστεῖες. Καὶ ὁ πιὸ χειρότερος τῶν κακούργων μπορεῖ νὰ ἐξασφαλίση ἐπίζηλο θέσι στὸν Παράδεισο, ἂν σκοτωθῆ σὲ ἱερὸ πόλεμο.

Ἂν ὁ πιστὸς Μουσουλμάνος χάση κανένα μέλος τοῦ σώματός του στὸν πόλεμο, θὰ τοῦ τὸ ἀποδώσουν μετὰ θάνατον, ἄγγελοι μὲ χρυσὲς φτεροῦγες. Ἡ πληγές πού πέρνει κανεὶς στὸν πόλεμο, θὰ γίνουν μετὰ θάνατον λαμπρὰ μαργαριτάρια καὶ εὐωδίες θὰ ἀναδίδωνται ἀπὸ τὰ σώματα τῶν πληγωμένων. Οὐράνιες δὲ ἐμορφιές, τὰ οὐρί, θὰ παρέχουν στὸν πιστόν, χιλίων—δυὸ εἰδῶν περιποιήσεις, θωπεῖες μέσα σὲ μιὰ ποικιλία

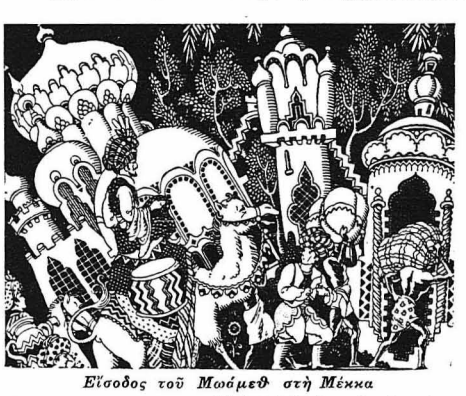

Εἴσοδος τοῦ Μωάμεθ στὴ Μέκκα

(Ἀπὸ παληὸν Περσικὸν τάπητα)

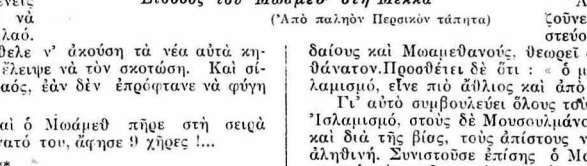

Ο ΕΥΘΥΜΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

(Ἀπὸ τὰ σατυρικὰ φύλλα ὅλου τοῦ κόσμου)

Ἡ οἰκοδέσποινα σ' ἕναν ἀνυπόφορο ἐπισκέπτη ποὺ τὸν φιλοξενοῦν ἐπὶ δέκα πέντε ἡμέρας.

—Ἡ οἰκογένειά σας, θὰ σᾶς ἐπόθησε πολύ. Ἀρκετὸ καιρό, πειά, εἶνε μόνη...

Ἀλήθεια, ἔχετε δίκαιο. Θὰ γράψω στὴ γυναίκα μου νὰ ρθῆ κι' αὐτὴ μὲ τὰ παιδιά !...

***

Ὁ κ. Μαγκάκης βγάζει λόγο ἐπιτάφιο :

—«Τοιοῦτος ὁ ἀνθρώπινος βίος...Τὴν ἑσπέραν κοιμᾶται μὲ ὑγείαν καὶ τὴν πρωΐαν ἐξυπνᾷ... νεκρός !»

***

Ἕνας χωρικὸς βλέπει ἕνα παραφορτωμένο καΐκι,τὸ ὁποῖο,ἀπὸ τὸ βάρος του ἐξέχει μιὰ σπιθαμὴ μονάχα ἀπὸ τὸ νερὸ καὶ μονολογεῖ :

—Ἂν τὸ νερὸ, ἦταν μιὰ σπιθαμὴ ψηλώτερα, χωρὶς ἄλλο, θὰ τὸ σκέπαζε τὸ καραβάκι...

***

Ὁ καθηγητὴς πρὸς τὸν φοιτητὴ κατὰ τὰς ἐξετάσεις :

Καθηγητής : —Πόσα χιλιόγραμμα αἷμα περιέχει τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου ;

Φοιτητής : —Δὲν σᾶς ἐννοῶ.

Καθηγητής : —Ἐξηγοῦμαι : ἂν σᾶς ἀνοίξω τὶς φλέβες καὶ βγάλω τὸ αἷμα σας, πόσον θὰ ἔχω ;

Φοιτητής : —Τουλάχιστον... δέκα χρόνια φυλακή !

***

—Σεῖς εἶσθε, ὁ τρίτος ἄνδρας τῆς γυναίκας σας. Δὲν εἶνε ἀλήθεια ;

—Ὄχι, εἶμαι ὁ τέταρτος.

—Διάβολε. Τότε δὲν εἶσθε πλέον σύζυγος ἀλλά... συνήθεια !

***

Ὁ πατέρας:— Γιὰ ἔλα ἐδῶ Τοτὸ καὶ πές μου τί θὰ προτιμοῦσες νὰ σοῦ κάνη ἡ μαμά : ἕναν ἀδελφὸ ἢ μιὰν ἀδελφοῦλα ;

Ὁ Τοτός : —Ἂν δὲν τῆς ἔδινε κόπο τῆς μαμᾶς, θὰ προτιμοῦσα ἕνα μηχανικὸ ἀλογάκι.

Ο ΚΑΤΕΨΥΓΜΕΝΟΣ

τρυφῆς καὶ ἡδονῶν.

Κάθε κινητὴ καὶ ἀκίνητη περιουσία, καὶ αὐτὴ ἡ ζωὴ τῶν ἀπίστων, ποὺ νικῶνται στὸν πόλεμο,εἶνε κτῆμα τῶν πιστῶν, ἐπίσης δὲ καὶ ἡ γυναῖκες των, τὰ παιδιά των, τὰ κορίτσια των, καὶ οἱ δοῦλοι των. Τὰ ζωντανὰ αὐτὰ λάφυρα τοῦ πολέμου μποροῦνε νὰ τὰ κάνουν οἱ πιστοὶ Μουσουλμάνοι ὅ,τι ἐπιθυμοῦν.

Ἐπίσης μποροῦνε νὰ πάρουν, ὡς συζύγους, καὶ ὅσες γυναῖκες θέλουνε.

***

Οἱ νεοφώτιστοι στὸν Ἰσλαμισμό, ἀπολαμβάνουν ὅλα τὰ δικαιώματα ποὺ ἔχουν καὶ οἱ παλαιοὶ πιστοί.

Ἡ ἰδέα τοῦ πεπρωμένου εἶνε μιὰ ἀπὸ τὶς κεντρικὲς ἰδέες τοῦ Κορανίου.

Ἐὰν ἦταν πεπρωμένο στὸν πιστὸ νὰ σκοτωθῆ στὸν πόλεμο θὰ σκοτωνότανε, χωρὶς νὰ μπορῆ νὰ τὸν σώση τίποτε. Ἂν πάλι σκοτωνότανε, τὶ εὐδαιμονία τὸν περίμενε στὸν Μουσουλμανικὸν παράδεισον !...Ἂν πάλιν δὲν τοῦ ἦτανε γραφτὸ νὰ σκοτωθῆ, τὶ λάφυρα ποὺ εἶχε νὰ καρπωθῆ ἀπὸ τὸν πόλεμο !...

Γιὰ τοῦτο οἱ Μουσουλμάνοι διαμορφώθηκαν σὲ ἕνα ἐξαιρετικὰ πολεμικὸ ἔθνος, καὶ λίγο ἔλειψε νὰ καταλάβουν ὅλην τὴν γῆ !

Ἂν ὅμως τὸ Κοράνιο ἔκαμε τοὺς Μουσουλμάνους τόσο πολεμικοὺς, μὲ τὰ διδάγματά του, συγχρόνως ἀνέκοψε κάθε πρόοδο τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν. «Κάθε σοφία, λέγει, παρέχεται ἀπὸ τὸ Κοράνιο. Κατὰ συνέπειαν καμμιὰ ἄλλη σοφία δὲν χρειάζεται !...» Ἐπίσης εἶνε ἄγνωστος, στὸ Κοράνιο, ἡ ἀνεξιθρησκεία, ἡ ἰσότης, ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον καὶ ἡ ἐλευθερία. Τὸ πεπρωμένον, (τὸ κισμέτ), εἶνε ὁ δεύτερος Θεὸς τῶν Μουσουλμάνων !

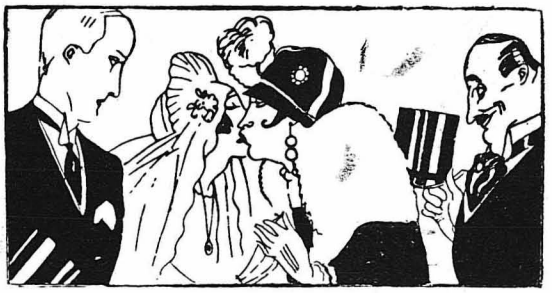

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

ΑΠ' ΟΣΑ ΔΙΑΒΑΖΩ

Ἄνθρωποι ποὺ τρῶνε... κουταλοπήρουνα

Στὴν φυλακὴ τῆς Διέππης, στὴν Ἀγγλία, πρὸ ἡμερῶν, κάποιος φυλακισμένος λωποδύτης, ὀνόματι Οὐΐλλιαμ Οὔντσον, ἐνῶ ἐγευματίζε μαζὺ μὲ τοὺς ἄλλους φυλακισμένους, ἀφοῦ ἔφαγε τὴν σοῦπα του ἑκατάπιε καί...τὸ κουτάλι του !

Φώναξαν τότε τὸν γιατρὸ τῆς φυλακῆς γιὰ νὰ τὸν ἐξετάση. Φαντασθῆτε ὅμως τὴν ἔκπληξη τοῦ γιατροῦ ὅταν μὲ τὴν βοήθειαν τῶν ἀκτίνων Χ... εἶδε πὼς μέσα στὸ στομάχι τοῦ Οὔντσον βρισκόταν ὄχι μόνον ἕνα κουτάλι, ἀλλὰ κι' ἕνα πηροῦνι, τὸ ὁποῖο ὁ κατάδικος εἶχε κατόπιν πρὸ πολλῶν ἡμερῶν, καὶ τὸ ὁποῖο, σημειωτέον, δὲν τοῦ ἔφερνε καμμιὰ στομαχικὴ ἐνόχλησι.

Κάτι παρόμοιο ἔκαμε πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἕνας νεαρὸς Παρισινὸς ὑπάλληλος, στὰ μεγάλα ἐμπορικὰ καταστήματα «Πρεντάν». Ὁ ὑπάλληλος αὐτὸς συνήθιζε νὰ διασκεδάζη τοὺς συναδέλφους του μὲ διάφορα ταχυδακτυλουργικὰ παιχνίδια. Ἕνα ἀπὸ τὰ παιχνίδια του ἦταν καὶ τὸ ἑξῆς : Ἐκεῖ ποὺ ἔτρωγε μαζὺ μὲ τοὺς συναδέλφους του ἑκατάπιε ἔξαφνα... ἕνα πηροῦνι ! Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι δὲν τὸ κατάπιε πραγματικῶς. Τὸ ἔχωσε στὸ λαρυγγί του.τὸ κρατοῦσε ἐκεῖ ἀρκετὰ λεπτὰ τῆς ὥρας κι' ἔπειτα τὄβγαζε πάλι.

Μιὰ μέρα ὅμως, ἐκεῖ ποὺ ἔκανε τὸ συνηθισμένο του αὐτὸ παιχνίδι, θέλησε ν' ἀνασάνη καὶ κατάπιε στ' ἀλήθεια αὐτὴ τὴ φορὰ τὸ πηροῦνι ! Τὶς πρῶτες ἡμέρες τὸ πηροῦνι δὲν τοῦ ἔφερνε καμμιὰ ἐνόχλησι. Κι' ἔτσι ὁ περίεργος αὐτὸς ἄνθρωπος ἦταν κι' εὐχαριστημένος γιὰ τὸν ἄθλο του, ὁ ὁποῖος τὸν ἔκανε ὀνομαστὸν στὸ Παρίσι. Ἡ ἐφημερίδες ἀνέγραψαν τὸ γεγονός, καὶ ὅλος ὁ κόσμος ἤθελε νὰ ἰδῆ τὸν ***«Ἄνθρωπο μὲ τὸ πηροῦνι»***, ὅπως τὸν ἔλεγαν. Ἔγραψαν χρονογραφήματα γι' αὐτόν, τοῦ δημοσίευσαν συνεντεύξεις, τὸν ἔκαναν νούμερο σὲ διάφορες ἐπιθεωρήσεις καὶ στὸ δρόμο ὅλοι τὸν ἔδειχναν μὲ θαυμασμὸ καὶ παραμέριζαν γιὰ νὰ περάση. Ἀλλὰ ἔπειτα ἀπὸ μερικὲς βδομάδες ἄρχισε νὰ αἰσθάνεται στὸ στομάχι πόνους ποὺ γινόντουσαν κάθε μέρα πιὸ ἀνυπόφοροι, ὥσπου ἔπεσε στὸ κρεββάτι. Τότε οἱ φίλοι του τὸν πῆγαν καὶ τὸν πῆγαν σ' ἕναν ἀπ' τοὺς μεγαλειτέρους χειρούργους τοῦ Παρισιοῦ, τὸν δόκτορα Λεὸν Λαμπέ, ὁ ὁποῖος τοῦ ἔκανε ἐγχείρησι στὸ στομάχι καὶ τοῦ ἔβγαλε τὸ πηροῦνι. Ἡ ἐγχείρησις αὐτή, ἦταν ἡ πρώτη, ποὺ ἔκανε γιατρός σὲ στομάχι ἀνθρώπου ! ὁ ὑπάλληλος ἔζησε 25 χρόνια ἀκόμη. Ἀπὸ τότε ὅμως ξεθάρρεψαν οἱ χειρουργοι καὶ ἄρχισαν σιγὰ-σιγὰ νὰ κάνουν, ὁσάκις παρίστατο ἀνάγκη, ἐγχειρήσεις στὸ στομάχι, ἐνῶ πρὶν δὲν τολμοῦσαν οὔτε νὰ διανοηθοῦν τέτοιο πρᾶγμα.

***

Ὁ Λιονταροφάγος

Ὁ Μάριος—ἕνα τέκνον τῆς εὐάνδρου Μασσαλίας, ἡ ὁποία βγάζει ὡς γνωστὸν διαπρεπεῖς ψευτες— διηγεῖται σ' ἕνα κύκλο γνωστῶν του τὶς ἀναμνήσεις του ἀπὸ ἕνα μακρυνὸ καὶ γεμᾶτο κινδύνους ταξεῖδι στὰ παρθένα δάση τῆς Ἀφρικῆς.

—Μιὰ μέρα, ποὺ λέτε, πῆρα τὸ τουφέκι μου καὶ βγῆκα νὰ κυνηγήσω λιοντάρια. Ἐκεῖ ποὺ περπατοῦσα στὸ δάσος, βλέπω ξαφνικὰ μπροστά μου ἕνα λιοντάρι ! Δὲ χάνω καιρό, σηκώνω τὸ ὅπλο μου, τὸ σημαδεύω, τὸ σκοτώνω,τὸ βάζω στὸ σάκκο μου καὶ συνεχίζω τὸ δρόμο μου !

Ὅλοι τὸν ἄκουγαν μὲ θαυμασμό. Ὡστόσο, κάποιος ἀπὸ τὴν παρέα στραβοκύτταζε τὸν Μάριο πολὺ ὕποπτα.

—Ἐκεῖ ποὺ προχωροῦσα, ἐξακολούθησε ὁ Μάριος, βλέπω μπροστά μου ἀκόμα ἕνα λιοντάρι. Σηκώνω τότε τὸ ὅπλο μου, τὸ σημαδεύω, πυροβολῶ, τὸ σκοτώνω, τὸ βάζω στὸ σάκκο μου καὶ συνεχίζω τὸ δρόμο μου. Παρακάτω, βλέπω ἀκόμα ἕνα λιοντάρι· χωρὶς νὰ χάσω τότε καιρὸ σηκώνω τὸ ὅπλο μου, τὸ σημαδεύω...

—Ἄκου νὰ σοῦ πῶ, τὸν διέκοψε τὴν στιγμὴν ἐκείνη ὁ ἄπιστος Θωμᾶς τῆς παρέας. Ἂν σκοτώσης κι' αὐτὸ τὸ λιοντάρι καὶ τὸ βάλης στὸ σάκκο σου, θὰ σοῦ δώσω μιὰ γροθιά, ποὺ θὰ τὴ θυμᾶσαι σ' ὅλα σου τὰ χρόνια!...

Ἡ ἀπειλὴ αὐτὴ στάθηκε πραγματικὴ γιὰ τὸ δυστυχῆ τὸ Μάριο. Χαμήλωσε τὸν τόνο τῆς φωνῆς του καὶ ξακολούθησε :

—Τὸ σημαδεύω, ποὺ λέτε κι' αὐτὸ τὸ λιοντάρι,καὶ πυροβολῶ.Μά, δυστυχῶς, δὲν μπόρεσα νὰ τὸ ἐπιτύχω. Τόσο τὸ καλύτερο ὅμως, προσέθεσε σὲ λίγο, γιατὶ ὁ σάκκος μου ἦτανε γεμᾶτος καὶ δὲν θὰ εἶχα ποῦ νὰ τὸ βάλω !...